

Připomínka místopředsedy Rady ČRo P. Šafaříka:

P. Šafařík připomněl novou stížnost pana O. Černého, který mj. upozornil na směšování zpravodajství s komentáři a nutnost zachovávat presumpci nevinny. Vyjádření, které ke stížnosti p. Černého vypracovali T. Pancíř a J. Pokorný, P. Šafařík označil za příliš stručné a dal k úvaze, zda by Rada ČRo neměla žádat důkladnější stanovisko ze strany ČRo. P. Duhan na to reagoval vstřícně a dodal, že pisatel stížností O. Černý je bývalým redaktorem stanice ČRo Rádio Česko.

Odpověď ČRo:

Společné stanovisko ředitele Centra zpravodajství Mgr. Tomáše Pancíře a šéfredaktora ČRo Radiožurnál Jana Pokorného

Titulek "Z poškozených v podvodu s byty v Praze se stali pachatelé. Upláceli!" je naprosto v pořádku a neodporuje Kodexu ČRo. V přiměřené zkratce avizuje obsah, z něhož vyplývá, kterak lidé, ve snaze získat byt, jsou ochotni dát finanční částku někomu, kdo je potom podvede - a tím se vlastně dopouštějí trestného činu. Výrok "není hloupý, ani není podle všeho zločinec" tak není v rozporu s duchem Kodexu. V kontextu celé reportáže je to přípustná slovní hříčka, nadsázka, která oživuje zpracovávaný materiál.

(Praha, 6. 6. 2014)

Stanovisko T. Pancíře k poznámce p. Černého ad článek o sjezdu SPO, který vycházel z příspěvku odvyšlaného v proudovém vysílání Radiožurnálu.

Vytýkané formulace podle našeho názoru nejsou hodnotícími soudy, ale konstatováními, která vyplývají z dostupných informací. Reakce funkcionářů strany po volbách a míra jejich ochoty komunikovat s médii vyjadřovaly emoci, která je navíc (ve světle očekávaných výsledků voleb ze strany vedení) docela pochopitelná. Pokud strana obdrží nízký počet hlasů a s ní spojenou malou finanční injekci za obdržené hlasy a zároveň neohlásí žádné velké sponzory nebo masivní nárůst financí z jiných zdrojů, je logické očekávat, že se její finanční možnosti sníží. To znamená, že se musí uskromnit. Což mimochodem (pod formulací „strana přijala opatření k optimalizaci nákladů“) strana uvádí i ve své oficiální výroční zprávě za rok 2013. A pokud není do poslední chvíle jasné, zda si bude moci strana na kongresu (z rozhodnutí soudu) zvolit nové vedení, dá se mluvit o vnitřní paralýze. Což redaktorům popisovali i někteří představitelé strany, když s nimi při přípravě příspěvku hovořili. Hodnotícím soudem není ani informace, jak dlouho je nový předseda členem strany. Jak určitě stěžovatel jako dlouholetý moderátor politických debat ve vysílání Rádía Česko ví, na české politické scéně není úplně standardní, aby se předsedou strany, ze které vzešel nedlouho před tím prezident i řada členů vlády, stal člověk, který je členem strany takto krátkou dobu.

A k dotazu, kdo byl autorem. Na příspěvku (nejen tomto) o sjezdu SPO spolupracovali Antonín Viktora a Jan Herget. Oba byli v příspěvku jako autoři jmenovaní. To, že rozhlasový příspěvek je společným dílem více redaktorů, je běžná praxe, která naopak efektivitu práce podporuje – redaktoři mohou dát dohromady informace od různých zdrojů a v jednom rozhovoru s respondentem pokrýt víc témat, přičemž některá potom dopracuje kolega. Oproti tomu, kdyby se se stejným zdrojem nebo

respondentem potkávalo více redaktorů a každý z toho vyrobil potom jen „svůj“ příspěvek, jde jednoznačně o úspornou variantu. Podobným způsobem pracují i další média.

Stížnost O. Černého

Kromě výše uvedeného (*předchozí text věcně nesouvisí s řešenou problematikou – pozn. KHL*) bych v souvislosti s tímto textem: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/1332796>

uveřejněným na internetových stránkách ČRo, jenž také v určité podobě zazněl v programu ČRo, přivítal odpověď, do jaké míry koresponduje hodnotící ráz níže uvedených příkladů s Kodexem ČRo:

„Strana doposud zaštitěná jménem samotného prezidenta se loni na podzim už viděla ve Sněmovně. Ve volbách ale nakonec propadla a **místo radosti z úspěchu se dostavila frustrace.**“

„SPO má stále necelé tři tisíce členů, přišla ale o státní příspěvek a **bude se muset uskromnit.** Stranu navíc rozdělily spory a **v posledních měsících byla paralyzovaná.**“

„Favorita našla mimo své řady. Bývalý šéf agrární komory Jan Veleba je členem SPO **teprve** týden.“

Jsou snad autoři psychologové nebo psychiatři, že dokáží vyšetřit, že „se dostavila frustrace“, případně, že strana „v posledních měsících byla paralyzovaná“? A proč hodnotícím způsobem zdůrazňují, jak dlouho je kdo členem?

Explicitně se tedy táži, zda v uvedených příkladech nebyl porušen článek 6.7. Kodexu ČRo, který mimo jiné praví: „*Není dovoleno vydávat za zprávy pouhé domněnky. Hodnotící soud vyjadřuje názory, postoje nebo pocity. Český rozhlas ve svém vysílání jednoznačně, pro posluchače zřetelně, odděluje zprávy od hodnotících komentářů. Zvláště není přípustné směšovat zprávu a hodnotící soud v jedné větě redaktora.*“

U uvedeného příkladu by také bylo dobré znát odpověď na otázku, kdo případně učinil chybu, že zdokumentované znění nejen umožnil vystavit na web ČRo, ale také vysílat v programu ČRo. Z uvedeného výčtu jmen a nastaveného systému v ČRo vyplývá, že minimálně na příspěvku o sjezdu SPOZ pracovali: redaktor Antonín Viktora, redaktor Jan Herget, editor Centra zpravodajství, editor Radiožurnálu, webeditorka Anna Kottová. Je rovněž nastavený systém funkční a ve všech případech dochází skutečně k editaci, ne pouze k jejímu formálnímu deklarování?

U tohoto konkrétního příspěvku by také veřejnost mohla přivítat odpověď na otázku, jak vedení ČRo naplňuje článek 4.1. Kodexu ČRo o nakládání s poukázanými prostředky s péčí řádného hospodáře.

V prvotním logu příspěvku na webu ČRo byl uveden jako autor pouze redaktor Antonín Viktora. Z toho se dá dovodit, že redaktor Jan Herget příspěvek pouze namluvil, ale neměl s jeho přípravou žádnou jinou souvislost. Otázkou je, proč auditivní médium ČRo zaměstnává redaktory, jejichž mluvní projev jim neumožňuje, aby svou práci publiku prezentovali sami? Kolik takových zaměstnanců a externistů v ČRo je? Není snad specifikem rozhlasového média ona schopnost kultivovaným hlasem prezentovat ve vysílání svou práci?

V této souvislosti bych také přivítal odpověď na otázku, nakolik efektivnější, úspornější je primárně v Centru zpravodajství nový systém editorů center a editorů jednotlivých stanic oproti stavu před zavedením tohoto systému. Prosím o srovnání absolutních čísel celkových výdajů na zahrnuté a spolupracující zaměstnance a externisty dle systému „v době center“ a před ním. Děkuji.

Vyjádření Právního oddělení, které doplňuje prezentované stanovisko T. Pancíře:

Můžeme se vyjádřit ke standardu příspěvků na webu Českého rozhlasu. Z hlediska příslušných platných právních předpisů a vnitřních norem Českého rozhlasu uvádíme, že na webové stránky ČRo se sice nevztahuje zákon o rozhlasovém a televizním vysílání s požadavkem na oddělení názorů nebo hodnotících komentářů (tj. RRTV nemůže za případné porušení povinností provozovatele vysílání Český rozhlas sankcionovat) a při pozitivistickém výkladu se na webové stránky nevztahují ani ta ustanovení Kodexu, která se týkají zpravodajských a publicistických pořadů a informací v těchto pořadech dle čl. 6. Takový výklad však nedoporučujeme. Z hlediska zákona o ČRo (§ 2 odst. 1: Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb) se ČRo nemůže z odpovědnosti za obsah webových stránek vykrotit a měl by dodržovat standardy stanovené v Kodexu pro vysílání i na webu. Je třeba si uvědomit, že Kodex byl přijatý v roce 2004, kdy problematika webových stránek byla úplně jiná. Navíc se panem Černým citově ustanovení Kodexu 6.7 - jakkoli je v části, která se vztahuje k pořadům – skutečně formulováno obecně ve vztahu k zacházení se zprávou a komentářem v rámci činnosti Českého rozhlasu bez specifikace, kde se takové zprávy nebo komentáře vyskytují.

A ještě jeden příklad související nejen s článkem 6.7. Kodexu ČRo:

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/z-poskozenych-v-podvodu-s-byty-v-praze-se-stali-pachatele-uplaceli--1332012>

Titulek: Z poškozených v podvodu s byty v Praze se stali pachatelé. Upláceli

„Není hloupý, ani není podle všeho zločinec“

„z poškozených se rázem stali pachatelé“

Jde o verdikt soudu, stanovisko ČRo nebo osobní postoj redaktora?

Jak se výše uvedené kromě článku 6.7. Kodexu ČRo snoubí s jeho dalšími články?

Čl. 6.13.

Redaktoři Českého rozhlasu si musí při vystupování ve zpravodajských a politickopublicistických pořadech s výjimkou komentářů počínat tak, aby posluchač nemohl

rozpoznat, jaký názor mají na věc, o níž informují.

Čl. 6.14.

Hodnotící soud je vždy subjektivní a není ze své povahy podrobitelný důkazu pravdy.

...

Tato povinnost však nebrání zprostředkovat posluchačům hodnotící soudy aktérů událostí.

V takovém případě Český rozhlas ponechá na posluchači, aby si učinil vlastní názor, zda aktéři události předkládají hodnotící soudy čestně.

Čl. 20 Presumpce neviny

20.1 Český rozhlas je povinen respektovat zásadu presumpce neviny, z níž vyplývá, že až

do pravomocného výroku o vině se na člověka hledí jako na nevinného. Zásada presumpce neviny na prvním místě zavazuje státní orgány a nelze ji ve vztahu k povinnostem Českého rozhlasu vykládat tak, že zabraňuje informovat posluchače o podezření z kriminálního jednání konkrétního člověka, případně publikovat svědectví osob a informace o postupu státních orgánů v rámci trestního, případně přestupkového řízení. Takový výklad by Českému rozhlasu znemožňoval podat pravdivou informaci o záležitostech veřejného zájmu. Český rozhlas má však vždy povinnost zdržet se výroků, jimiž by bylo na podezřelého, obviněného nebo obžalovaného pohlíženo, jako by již byl pravomocně odsouzen.

Vyjádření Právního oddělení, které doplňuje prezentované stanovisko T. Pancíře:

Obecně ke standardům webu ČRo viz výše – z hlediska presumpce neviny lze doplnit, že ustanovení 20.1. Kodexu obecně, tj. nikoli pouze ve vztahu k vysílání, výslovně nastoluje pro ČRo povinnost respektovat zásadu presumpce neviny.

Na vyhodnocení příspěvku „Z poškozených v podvodu s byty v Praze se stali pachatelé. Upláceli“ je vhodné uplatnit a aplikovat **judikaturu Nejvyššího správního soudu z roku 2010**, resp. :

Veřejnoprávní média vytvářejí svojí existencí strukturovaný a co možná nejvíce pluralitní prostor pro vyjadřování názorů. Jejich úlohou není poskytovat sterilní informace, nýbrž odrážet realitu včetně v ní obsažených kontroverzí, nejednoznačností, vrstevnatostí a emocionality.

Z hlavních úkolů Českého rozhlasu, které jsou stanoveny v § 2 odst. 2 zákona o ČRo tedy nevyplývá, že by veřejnoprávní rozhlas neměl vytvářet publicistické pořady, jež obsahují redakční komentáře, které vyjadřují určitý názor či hodnotový soud. V této souvislosti je nutné poukázat také na čl. 17 odst. 1, odst. 2 a odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) zakotvující základní právo na svobodný projev, který se vztahuje i na svobodu projevu veřejnoprávních médií jako veřejnoprávních korporací, jež musí být v jejich roli šířitele a zprostředkovatele informací názorů ústavně chráněny. Z tohoto článku vyplývá, že je každému, tedy i veřejnoprávnímu rozhlasu jako nositeli tohoto základního práva, zaručeno právo vyjadřovat se v pořadech jím vysílaných k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy, včetně soudů kritických. Svobodný projev patří mezi tzv. politické svobody, které garantují aktivní seberealizaci jednotlivce ve společnosti i ve státě.

Pokud jde o hodnotící soudy, i přehánění a nadsázka, byť by byly i tvrdé, nečiní samy o sobě projev nedovoleným. Ani nepřipadnost názoru kritika z hlediska logiky a jeho podjatost nedovolují samy o sobě učinit závěr, že vybočil z projevu, který lze označit za fair. Pouze v případě, že jde o kritiku věci či jednání osob vystupujících ve věcech veřejných, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění (paušální kritika), je třeba ji považovat za vybočující z fair projevu. Přitom je třeba vždy hodnotit celý projev uskutečňující se ve formě určitého literárního či publicistického či jiného útvaru. Nikdy nelze posuzovat pouze jednotlivý, z kontextu vytržený, výrok nebo větu. Právo na svobodný projev médií tak chrání nejen zvolené téma, nýbrž i druh a způsob jeho zpracování. Teprve tehdy, když se takto chápaný svobodný projev dostane do konfliktu s jinými právními statky chráněnými ústavním pořádkem nebo zákony vydanými za účelem, pro který lze svobodný projev omezit ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny (jde o práva a svobody druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti), nastanou podmínky pro to, aby byl zkoumán sledovaný účel konkrétního programu, způsob a druh zpracování tématu, jakož i programem dosažený či předpokládaný účinek. Všechna zmíněná omezení svobodného projevu provedená zákonem sledujícím uvedený přípustný účel však nesmějí relativizovat svobodu projevu. Naopak, tyto omezující zákony je třeba vykládat s respektem ke svobodnému projevu, a je-li to nutné, pak i do té míry restriktivně tak, aby bylo zajištěno přiměřené uskutečňování samotné svobody projevu.

Ústavní soud (v nálezu z 17. 7. 2007, sp. zn. IV.ÚS 23/05, č. 111/2007 Sb. ÚS) také vyjádřil, že při kritice veřejné záležitosti platí presumpce o tom, tedy že jde o kritiku dovolenou. Jde o výraz demokratického principu, o výraz participace občanské společnosti na věcech veřejných. Věcí veřejnou jsou dle nálezu Ústavního soudu veškeré agendy státních institucí, jakož i činnost osob působících ve veřejném životě, tj. např. činnost politiků místních i celostátních, úředníků, soudců, advokátů, popř. kandidátů či čekatelů na tyto funkce; věci veřejnou je ovšem i umění včetně showbizny a dále **vše, co na sebe upoutává veřejnou pozornost**. Tyto veřejné záležitosti, resp. veřejná činnost jednotlivých osob, mohou být veřejně posuzovány.

Reportáž je potřeba posuzovat jako celek, aniž by jednotlivá sdělení byla vytržena z kontextu. Měly by zaznít všechny informace potřebné k tomu, aby si posluchač mohl učinit objektivní názor. Na tom nemůže nic změnit ani to, jsou-li informace podávány kritickým způsobem, pokud v reportáži je všem zúčastněným stranám dána možnost vyjádřit se k jejímu předmětu. Podstatné zejména je, aby v reportáži nezazněly informace lživé.

U publicistických pořadů nelze zásadu objektivnosti a vyváženosti vykládat jako příkaz, aby v nich zaznívaly toliko bezbarvé, opatrné a hyperkorektní názory. Vysílání publicistických pořadů má být organizováno tak, aby jednotlivé pořady byly často angažované, kritické a názorově vyhraněné, samozřejmě vždy při zachování objektivnosti a pravdivosti sdělení o faktech, avšak ve svém celku vytvářely pestrou a z hlediska názorového spektra společnosti reprezentativní kombinaci, podporující co nejširší a nejotevřenější diskusi o společensky relevantních tématech.

Reportáž je potřeba posuzovat jako celek, aniž by jednotlivá sdělení byla vytržena z kontextu. Měly by zaznít všechny informace potřebné k tomu, aby si posluchač mohl učinit objektivní názor. Na tom nemůže nic změnit ani to, jsou-li informace podávány kritickým způsobem, pokud v reportáži je všem zúčastněným stranám dána možnost vyjádřit se k jejímu předmětu. Podstatné zejména je, aby v reportáži nezazněly informace lživé.

Děkuji za odpovědi.

S pozdravem

Ondřej Černý

Kudrnova 234/6, 150 00 Praha 5

Zmíněné texty z webu www.rozhlas.cz:

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/1332796>

Novým předsedou SPOZ je Jan Veleba, strana změnila název

29. března 2014 v 18:29

Bývalý prezident Agrární komory a nový předseda SPO Jan Veleba, prezident Miloš Zeman a jeho kancléř Vratislav Mynář odcházejí ze sálu po Zemanově projevu na mimořádném sjezdu stranyFoto: [ČTK](#)

Strana práv občanů Zemanovci si dnes zvolila nové vedení. Předsedou se stal senátor a bývalý prezident Agrární komory ČR Jan Veleba. Strana také změnila název - odstranila slovo Zemanovci, a to na přání prezidenta Miloše Zemana, který na mimořádném sjezdu vystoupil.

Setkání se přitom málem nekonalo. Konání sjezdu povolil soud teprve několik hodin před začátkem.

Strana doposud zaštitěná jménem samotného prezidenta se loni na podzim už viděla ve Sněmovně. Ve volbách ale nakonec propadla a **místo radosti z úspěchu se dostavila frustrace**.

SPO má stále necelé tři tisíce členů, přišla ale o státní příspěvek a **bude se muset uskromnit**. Stranu navíc rozdělily spory a **v posledních měsících byla paralyzovaná**.

Favorita našla mimo své řady. Bývalý šéf agrární komory Jan Veleba je členem SPO **teprve** týden. „Můj hlavní motiv byl asi ten, že jsem sympatizant prezidenta Zemana. Mám ovšem názor ten, že by se strana měla emancipovat od Miloše Zemana. Strana je ve velmi těžké situaci a já to беру jako výzvu,“ přiznal Veleba.

Strana práv občanů proto odstranila ze svého názvu slovo Zemanovci. Vyhověla tak žádosti svého čestného předsedy a zakladatele. Ten o to požádal ve svém vystoupení na mimořádném volebním sjezdu. Zeman straně doporučil, aby začala znovu v komunální politice a slíbil, že ji bude i nadále volit.

V projevu před delegáty také rozebíral volební neúspěch strany v loňských sněmovních volbách. „Považuji za svou velkou chybu, že jsem nijak nebránil tomu, aby volební kampaň byla založena v podstatě jako druhá fáze podpory prezidenta republiky poté, co už prezidentské volby skončily,“ připustil.

Veleba nedal soupeřům šanci

Veleba ve volbě jasně porazil Miroslava Matějku a Martina Schuberta a nahradil dosavadního předsedu Zdeňka Štengla, který už nekandidoval.

Štengl si myslí, že zvolení Veleby může straně po neúspěchu v loňských předčasných sněmovních volbách pomoci. „Je to zkušený politik a věřím tomu, že se k věci umí postavit, a pokud si sestaví silný tým, tak že vrátí opět stranu SPO na politickou scénu.“

Končící vedení věří, že po dnešním sjezdu přijde restart. Loni vyloučený Jiří Vodička, který s SPOZ vede soudní spor a málem se mu podařilo dnešní sjezd zrušit, to vidí jinak.

„Strana práv občanů je tak velký ztracený kredit. Jestli se nevzchopí nikdy, tak se z toho stane pouze lobbistická zájmová skupina malého množství lidí,“ upozornil Vodička.

Kdo bude mít pravdu, se teprve ukáže.

Související příspěvky:

[Volební sjezd SPOZ se konat může. Exčlenové vzali zpět předběžné opatření soudu SPOZ jméno prezidenta Zemana z názvu strany zatím nevypustí](#)

[Zeman na mimořádný sjezd SPOZ nedorazí. A přeje si, aby strana odstranila z názvu 'zemanovce'](#)

[Zeman mě za volby asi nepochválí, odhaduje předseda SPOZ](#)

[Zeman na plakátech straně neškodil, říká po neúspěšných volbách předseda SPOZ](#)

Autor: [Jan Herget](#) (jht), Antonín Viktora, Anna Kottová, Jana Čermáková, Simona Bartošová

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/z-poskozenych-v-podvodu-s-byty-v-praze-se-stali-pachatele-uplaceli--1332012>

Z poškozených v podvodu s byty v Praze se stali pachatelé. Upláceli

27. března 2014 v 12:00

Vinohrady (ilustrační foto)Foto: Filip Jandourek

Podvody a korupce spojené s byty se objevují v různých provedeních. Případ, který zmapovali naši reportéři, je ale mimořádný, a to nejen svým rozsahem nebo faktem, že vlastně probíhá i v tuto chvíli. Především však svou dokonalou propracovaností, která připomíná legendární film Podraz.

Horní část Václavského náměstí v centru Prahy není pěkné místo. Dealeři zcela nepokrytě zásobují okolo postávající zoufalce drogami, baculatí městští strážníci kolem chodí a tváří se, že je nevidí, mají mnoho jiné důležitější práce.

U chodníku totiž neustále někdo špatně parkuje.

Do absurdního obrázku, který už místní starousedlíci ani nevidí, dokonale zapadá bledý muž, který přešlapuje vedle dealerů.

Audio [Stáhnout](#)

Reportér Radiožurnálu Janek Kroupa začíná vyprávět příběh podvodu s byty v Praze

Ve zpocených rukách žmoulá chytrý telefon s napadrt' rozbitým sklíčkem. Má pro něj velkou cenu, je to jeho jediný důkaz o příběhu, který vypráví.

„Morálně s tím mám problém. Nikdy jsem nikoho neuplácel, nikdy jsem z ničeho neměl výhody. Ale paní přišla s tím, že to tak nějak funguje, že to umí, že jinde se bere víc...“, souká ze sebe onen muž.

Jde o příběh svou bizarností přesahující život v centru Prahy, kterého se ale vlastně týká.

Bledý muž se jmenuje Jiří, je inženýr. **Není hloupý, ani není podle všeho zločinec**, jen chtěl bydlet v centru hlavního města a být blízko toho krásného života kolem.

Nebydlí. A brzy možná nebude bydlet nikde.

Blondýna s charismatem

Přišel o všechno a ještě navíc mu hrozí, že jej policie bude vyšetřovat. V rozbitém telefonu v rukách má hodiny nahrávek, které dokumentují jeho místy tragikomický příběh.

„Ano?“

„Ahoj Petro, tak co?“

„Nic, já jsem tady.“

„No a časově...“

„Já nevím, fakt nevím.“

„... včera bylo pozdě, jak se říká...“

„No, přesně tak.“

„Vždyť šest bytů bylo zapla... to, plně pokrytejch.“

„Ještě jednou?“

„Šest kusů bylo plně pokrytejch.“

„Já... já... No, nebylo.“

Žena, se kterou inženýr Jiří mluví, a klíčová postava celého vyprávění je vysoká blondýna s nepochybným charismatem.

Spolupráce s Petrou Koňářikovou zprvu vypadala růžově. Přišla totiž s návrhem, že by mohli získat skoro zadarmo byty v centru Prahy. Ty by pak mohli prodávat a rychle a skoro bez práce tak zbohatnout.

„Kolik je těch dvanáct krát cena?“

„Nóóó, tak...Ale vždyť jsi říkala jedenáct a sedum.“

„Kolik je dvanáct krát cena?“

„No to je jedna osum.“

„Tak, přesně tak.“

To musela být rajská hudba pro uši skoro čtyřicetiletého inženýra ekonomie, kterému se vytoužené zbohatnutí pořád vyhýbalo.

Inženýr Jiří proto souhlasil, že do projektu vloží jednak své peníze, ale také přivede další přátele. Pochopitelně za provizi...

Byt v centru Prahy za 200 tisíc

Jako například majitele docela úspěšné společnosti vyrábějící nábytek. Jeho identitu redakce zná, v tuto chvíli ji však neprozradíme. Muži říkáme třeba Radim.

„Bylo mi nabídnuto, když dám, že se můžu účastnit nějaké dražby a můžu vydražit nějaký nájem bytu v Praze,“ vzpomíná Radim.

Audio [Stáhnout](#)

Další podobný případ podvodu s městskými byty popisuje redaktorka Markéta Chaloupská

„Měl jsem složit 200 tisíc korun. Bylo mi řečeno, že ty peníze se daly na Úřad Prahy 2 a získám byt za nějaký nájem, který se tam vydraží,“ pokračuje ve svém vyprávění.

Na přímou otázku, komu peníze fyzicky předal, Radim odpovídá:

„Já jsem peníze potom dát nechtěl. Mně se to nějak nelíbilo, protože říkali, že to není oficiální cesta, že tam mají nějaké známé a tak.“

„Říkal jsem, že tak rychle peníze neseženu. Pak mi volali, že udělají výjimku. Že můžu 100 tisíc dát nejdřív a 100 tisíc později.“

Peníze podle svých slov předal paní Koňářkové. „Prvních sto už nevím kde. Jestli si přijela ke mně domů, nebo nevím kde. Druhých sto jsem jí dával u mě ve firmě,“ uzavírá Radim.

Další a další zájemci

Petra Koňářková přesvědčila řadu podnikatelů, že za 200 tisíc korun dokáže zajistit obecní byt v centru Prahy. Všechno bylo ale jinak, a **z poškozených se rázem stali pachatelé.**

„Postupně jsme jí dali na půlku bytu nebo na jeden byt. Pak nám dala nějakou provizi. Ale postupně od nás vylákala spoustu peněz. Já bych řekl, že to bylo přes milion a sto tisíc,“ říká inženýr Jiří.

V tuto chvíli je pro nás jedním z důležitých svědků podvodu, který běžel a dost možná ještě běží.

Audio [Stáhnout](#)

Další lidé se zapojili do podvodu s byty v Praze 2, který mapuje Janek Kroupa. Jsou postižení, nebo pachatelé?

Jiří zapůsobil jako prostředník. A k dámě, která nabízela, že zařídí zisk bytu v Praze, vodil další a další lidi. Jedním z nich byl už zmíněný Radim.

„Nakonec jsem dal na jeden byt. Když jsem si pak četl propozice a ptal se na Praze (Praze 2 – pozn. red.), tak jsem zjistil, že je vklad jen 30 tisíc, že to může dostat jen ten, kde v Praze bydlí, že je to sledované, že nepomůžou žádné známosti a úplatky,“ rekapituluje podnikatel Radim ze středních Čech a pokračuje:

„Tak jsem začal tak třítydenní anabází s paní Koňářkovou.“

Přes spousty telefonů a SMS se Radim snažil, aby mu peníze vrátila. „Načež ona mi řekla, co jsem si myslel, že to je jasné, že to je úplatek a že to už předala na úřadě Prahy 2 a že se s tím už nedá nic dělat.“

Jiří seznámil Radima přímo s Petrou Koňářikovou. Historika, se kterou přišla, byla jednoduchá a lehce uvěřitelná.

Má prý dávnou přítelkyni, která pracuje na úřadu Prahy 2 a přes ni dokáže zmanipulovat výběr obecních bytů, které mají jít v blízké budoucnosti do privatizace. Celé to stojí jen 200 tisíc korun.

Inženýr Jiří uvěřil a sám sháněl další lidi a peníze.

Předávka v metru

„Se vším všudy sto padesát (tisíc – pozn. red.). První část, tu větší, jsem předávala přes kamarádku. A osobně 20 tisíc paní Koňářikové v metru,“ říká Barbora.

Peníze se předávaly i v metruFoto: [Eva Odstrčilová](#)

Stejně tak chtěl být i podnikatel Zdeněk. I on zaplatil:

„Jako podvodnice je velmi přesvědčivá. Ve chvíli, kdy jsem po ní chtěl nějaké detaily, jakým způsobem by to měla zajistit a jak by to mělo fungovat, tak se mnou odmítla komunikovat.“

Petra Koňářiková past nastražila dokonale. Na některé schůzky si přivedla onu úřednici a některé peníze tak lidé předávali přímo jí.

Celá situace měla jen jeden drobný háček. Nebyla to úřednice.

Z podvedených pachatelé

„Fyzicky jsem tu kamarádku viděl až těsně před Vánoci a potom hlavně 1. ledna, kdy jsme si přáli do nového roku,“ vzpomíná hlavní svědek Jiří.

„Vyzvala mě, ať jí předám 12 tisíc. „To je Kačka, předej to rovnou Kačce,““ popisuje setkání.

Audio [Stáhnout](#)

Co byl ve skutečnosti Berdychův gang? Poslechněte si v příspěvku

Tady by náš příběh mohl skončit.

Dalo by se říci: „Prostí a nebozí lidé byli podvedeni jako už tolikrát.“ Jenže tak jednoduché to není.

Všichni ti „nevinní“ chtěli uplácet úředníky a levně získat byt.

Petra Koňářiková na žádosti o rozhovor nereagovala.

V tuto chvíli částka, kterou skupina na úplatky poskládala, je v jednotkách, možná v desítkách milionů korun.

Přesto v tuto chvíli policie nedělá nic.

Související příspěvky:

Policie prověřuje kmotry Oulického a Nováka kvůli praní špinavých peněz
Spuštění projektu české Kobry si vyžádá i změnu zákonů. Fungovat bude od 1. září
Od odsouzení manažerů H-Systemu uplynulo 10 let, klienti dostali jen zlomek vkladu

Autor: [Janek Kroupa](#)